

Predica de la Zürich

Duminică, 27 mai 2018, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1 Pet. 1:13-25**: „De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos.

Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftele pe care le aveți altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris: «Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt.»

Și dacă chemați ca Tată pe Cel ce judecă fără părtinire pe fiecare după faptele lui, purtați-vă cu frică în timpul pribegiei voastre; căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viețuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană. El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii și a fost arătat la sfârșitul vremurilor pentru voi care prin El sunteți credincioși în Dumnezeu care L-a înviat din morți și I-a dat slavă, pentru ca credința și nădejdea voastră să fie în Dumnezeu.

Deci ca unii care prin ascultarea de adevăr v-ați curățat sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima; fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.

Căci orice făptură este ca iarba, și toată slava ei, ca floarea ierbii. Iarba se usucă, și floarea cade jos, dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie”.

1 Pet. 2:9-10: „*Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu; pe voi, care nu căpătaserăți îndurare, dar acum ați căpătat îndurare*”.

Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru că astăzi putem fi adunați în acest loc ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. Îi aducem mulțumire Domnului că Dumnezeu a împlinit Cuvântul Său, așa cum a făgăduit: a scos afară pe poporul Său Israel din toate popoarele și limbile. În toți prorocii Vechiului Testament este scris despre ceea ce va face Dumnezeu la sfârșitul zilelor, și a și făcut. Apoi în Noul Testament vedem că Domnul nostru S-a referit la aceasta, iar apoi a spus: „Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri ridicați-vă capetele căci izbăvirea voastră se apropie”. Știm că Dumnezeu Își va desăvârși planul Său de mântuire cu Biserica și apoi cu Israelul.

Acum ceva în legătură cu Cincizecimea despre care toate bisericile, bisericile libere și mulți au avut ceva de zis. Aici avem o precizare că în Consiliul Mondial al Bisericilor sunt 348 de direcții de credință. Iar papa Francisc îi va saluta pe reprezentanții acestora pe 21 iunie la Geneva. Așadar pe 21 iunie toți reprezentanții celor 348 de direcții protestante vor fi adunați la Geneva unde vor avea o întâlnire cu papa și se vor saluta. Papa Francisc îi invită pe toți din direcțiile pentecostale să se întoarcă înapoi în poala bisericii catolice. Pentru noi este de neconceput așa ceva: trinitatea, piramida întoarsă în jos, Tată, Fiu și Duh Sfânt; apoi descrierea că acum două mii de ani s-a format trinitatea. Întreaga omenire este dusă în eroare, cu Dumnezeu și fără Dumnezeu, cu biblie și fără biblie.

Dumnezeu ne-a dăruit har ca să credem așa cum zice Scriptura. Noi nu ne întoarcem cu o mie șase sute de ani în urmă, la Sinodul de la Niceea. Ci noi mergem înapoi la începutul începutului. Așa cum este scris în Ps. 90:2: „...din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu!”. Înaintea Lui n-a fost nimeni și după El nu va fi nimeni. Dumnezeu S-a

descoperit ca Tată în cer, în Fiul pe pământ, și în Biserică prin Duhul Sfânt. Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi și Dumnezeu în noi. Nu trei care sunt una între ei. Ci un Singur Dumnezeu. El S-a descoperit din cauza noastră, și în Fiul lui Dumnezeu a făcut noul început și ne-a dăruit înfierea prin har. El are un plan de mântuire, un plan de răscumpărare. Nu este o teorie, ci înaintea întemeierii lumii Dumnezeu a alcătuit în Sine Însuși acest plan de mântuire pe care îl desfășoară și îl împlinește acum.

Pe scurt vom vorbi despre revărsarea Duhului Sfânt și doar pe scurt vom intra în această temă. La revărsarea Duhului Sfânt care este descrisă în Fapte 2 au fost adunați oameni din șaptesprezece națiuni care au fost botezați cu Duhul Sfânt: din Creta, Pamfilia, Egipt, Libia, Arabia. Acolo erau și arabi când a avut loc revărsarea Duhului Sfânt. Dumnezeu dăduse făgăduința în Cuvântul Său că toate popoarele și limbile vor fi binecuvântate în Avraam.

Citim din Fapte 2 de la vers. 8: *„...parți, mezi, elamiți, locuitori din Mesopotamia, Iudeea, Capadocia, Pont, Asia, Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei dinspre Cirena, oaspeți din Roma, iudei sau prozeliți, cretani și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!”*.

Ceea ce mă copleșește este că Dumnezeu va dăruia har, și acum când va avea loc ultima revărsare a Duhului Sfânt, cei chemați afară din toate popoarele și limbile, cei care au primit trecere înaintea lui Dumnezeu, vor avea parte de acest eveniment supranatural. Acum mă gândesc că, mai ales în a doua jumătate a anilor 70, în Liban, Cairo, Damasc și pretutindeni pe pământ, n-am trăit o așa mare ospitalitate ca în Egipt. Este minunat când oamenii primesc har înaintea lui Dumnezeu – aceasta este un miracol. Este o minune de la Dumnezeu dacă cineva primește har înaintea lui Dumnezeu. De ultima revărsare a Duhului Sfânt din acest timp vor avea parte oameni din toate popoarele și din toate limbile. De aceea trebuie vestit ultimul mesaj tuturor popoarelor și limbilor – aceasta este un trebuie divin. De aceea Îi putem mulțumi lui Dumnezeu din inimă că noi personal putem trăi cum Cuvântul lui Dumnezeu devine realitate în fața ochilor noștri.

Mi-am notat pe scurt versetele biblice din Vechiul Testament înainte ca să intrăm în cercetarea Cuvântului din Noul Testament în legătură cu Cincizecimea. Cincizecimea este o sărbătoare a recoltei și a mulțumirii. Mergem și citim din Lev. 23:10-11: „*Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: «Când veți intra în țara pe care v-o dau și când veți secera semănăturile, să aduceți preotului un snop, ca pângă a secerișului vostru. El să legene snopul într-o parte și într-alta înaintea Domnului...»*”. Așadar nu doar să legene spicele, ci spicele trebuiau legate între ele. Cine citește mai departe poate citi și despre pâine, cum Dumnezeu S-a îngrijit de tot parcursul. Mai întâi grâul, apoi snopul și apoi pâinea. Apoi mai departe în Lev. 23:15-16 este scris că snopul să fie adus înaintea Domnului. Așadar nu un spic de grâu singur, ci spicele de grâu trebuiau să fie legate împreună și în felul acesta trebuiau aduse înaintea Domnului. Apoi în Lev. 23:17 citim că pâinea era făcută din floarea făinii. Apoi din Lev. 23, de la vers. 26 despre ziua ispășirii. Deja în Vechiul Testament totul își are locul potrivit, ilustrând ceea ce Dumnezeu avea să facă și să facă în Noul Testament.

Apoi doar pe scurt ne referim la Lev. 25:9-11: „*În a zecea zi a lunii a șaptea, să pui să sune cu trâmbița răsunătoare; în ziua Ispășirii (ziua Împăcării), să sunați cu trâmbița în toată țara voastră. Și să sfințiți astfel anul al cincizecilea, să vestiți slobozenia în țară pentru toți locuitorii ei: acesta să fie pentru voi anul de veselie; fiecare din voi să se întoarcă la moșia lui și fiecare din voi să se întoarcă în familia lui. Anul al cincizecilea să fie pentru voi anul de veselie; atunci să nu semănați, să nu secerăți ce vor aduce ogoarele de la ele...”*”.

Noi toți știm că în anul de veselie toți robii, toți datornicii aveau voie să plece liberi și toată datoria le era ștearsă și primeau iertare deplină. În Lc. 4 Domnul a proclamat acest an de îndurare și veselie. Scumpi frați și surori, prin harul lui Dumnezeu putem privi în Cuvânt și trăi din nou conformitatea Vechiului cu a Noului Testament.

Citim din Lc. 4:17-19: „*și I s-a dat cartea prorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste locul unde era scris (Is. 61:1-2a):*

«Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului.»”. Anul de veselie al Domnului. Începând de atunci fiecare an este un an de veselie. În fiecare an Dumnezeu a oferit din nou harul Său și în fiecare an au fost oameni care au primit ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har.

Ceva ce mă mișcă privitor la Israel și permiteți-mi să citesc din Ps. 2. Doresc să citesc doar câteva versete biblice pentru ca noi să știm că de la început – din toate popoarele și limbile – am fost hotărâți ca să avem parte de mântuirea lui Dumnezeu.

Citim din Ps. 2:7-8: „*Eu voi vesti hotărârea Lui*» – zice Unsul – Domnul Mi-a zis: «*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut* („Astăzi Te-am zămislit” – lb. germ.). *Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire!...*””. Îți voi da Neamurile ca proprietate și marginile pământului în stăpânire. Este puternic că în legătură cu făgăduința de aici, Dumnezeu avea să Se descopere în Fiul. Aici este scris: „*Eu voi vesti hotărârea Lui*”. Nu o idee oarecare, ci hotărârea Domnului. Era hotărârea veșnică a lui Dumnezeu care a fost făcută de cunoscut așa cum este scris aici: *Domnul Mi-a zis: «Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am zămislit. Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire!...*»”. Dumnezeu a hotărât de la început descoperirea în Fiul Său născut și a inclus toate popoarele și dintre toate popoarele a făcut începutul cu Israelul. Răscumpărătorul nostru n-a fost născut în Berna, în Londra sau în Washington, nu! Răscumpărătorul nostru S-a născut în Betleem, Iudeea, după cum era scris în prorocul Mica, și așa s-a întâmplat. Dumnezeu a ales Israelul ca popor al Său natural, ca țară a Sa, ca să stea la dispoziția Lui. Dar în același timp a inclus în planul Său de mântuire toate popoarele, toate neamurile. Iar noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima că este așa. Noi nu trebuie să spunem nimănui «Mulțumesc pentru mântuire!» , ci doar să-I fim mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru care ne-a dăruit har.

Aici în Ps. 2:11-12 este scris: „*Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă, tremurând. Dați cinste Fiului, ca să nu Se mânie*”. Cine trece pe lângă descoperirea lui Dumnezeu ca Tată în Fiul, acela trece pe lângă Dumnezeu. Dumnezeu personal S-a descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru. Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, și prin El noi am primit înfierea, prin har. Aici am putea citi mai departe, dar de la Ps. 2 putem merge la Lc. 1:35.

Scumpi frați și surori, să nu uitați niciodată ce a fost amintit în Cuvântul din introducere, noi suntem un neam ales, o seminție aleasă, un neam sfânt, fii și fiice ale lui Dumnezeu, aleși de El înaintea întemeierii lumii. În Luca 1:35 este scris despre nașterea Răscumpărătorului nostru. Dumnezeu este un Dumnezeu credincios în care ne putem încrede și să știm că tot ceea ce este scris este o realitate divină și planul lui Dumnezeu de mântuire se derulează: tot ceea ce a hotărât Dumnezeu în planul Său de mântuire pentru acest timp își are decursul.

În Lc. 1:35 este scris: „*Îngerul i-a răspuns: «Duhul Sfânt Se va coborî peste tine, și puterea Celui preainalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu»*”. Aici avem începutul. La fel și noi suntem născuți din nou, din Dumnezeu prin același Duh Sfânt. Noi am primit și avem viața veșnică prin har. Doar acela care a primit viața veșnică prin har, doar acela poate și va trăi veșnic. Dumnezeu a făcut un nou început și ne-a dăruit înfierea prin har.

Pavel merge mai departe și în Fapte 13 amintește, cuvânt cu cuvânt, Cuvântul din Ps. 2. Citim din Fapte 13:46-48: „*Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: «Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă; dar fiindcă voi nu-l primiți și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre Neamuri. Căci așa ne-a poruncit Domnul: «Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.» Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică au crezut»*”. Și așa este până în ziua de astăzi.

Următorul lucru îl spunem cu o durere profundă. Gândiți-vă câte treziri au avut loc. Chiar am citit că nazarinenii au avut o trezire puternică și și-au luat ca denumire titlul Domnului nostru, numindu-se „nazarineni”. În biserica nazarineană toate femeile erau îmbrăcate cuviincios și toți erau dedicați. Dar dacă ne uităm acum, indiferent unde ne uităm – chiar și acolo unde Dumnezeu a lucrat acum trei sute, patru sute de ani sau acum o sută de ani – peste tot vezi trinitate, botez trinitar, peste tot se practică tot ceea ce a fost hotărât la Consiliul de la Niceea. Spuneți-mi, cine poate înțelege așa ceva? Sfânta Scriptură spune că atunci când Duhul lui Dumnezeu va veni ne va călăuzi în tot Adevărul. De ce Duhul Sfânt nu i-a putut călăuzi în tot Adevărul pe vestitori? Mai întâi vestitorii trebuie călăuziți în tot Adevărul. Voi știți foarte bine că cele șapte scrisori din Apocalipsa au fost adresate îngerului din fiecare epocă a Bisericii. Dragi frați și surori, totul este în legătură cu o mare durere.

Apoi noi observăm că, la sfârșitul timpului de har, Dumnezeu a trimis un bărbat așa cum în toate trezirile au fost bărbați ai lui Dumnezeu cu o însărcinare. Vă rog să credeți aceasta, în fiecare trezire a fost o recoltă. Indiferent în ce perioadă de timp au trăit, toți care au crezut mesajul adus și vestit în timpul lor vor fi la Domnul. De fiecare dată este necesar să crezi ceea ce face Dumnezeu în perioada de timp în care trăiești tu, așa cum a făgăduit El. În toate trezirile au fost frați și surori care și-au dedicat viața Domnului, au primit iertarea păcatelor și viața veșnică. Dar după scurta perioadă a trezirii totul a fost stins și a urmat o nouă trezire și apoi alte treziri. Dar ce este acum? Cu adevărat de fiecare dată trebuie să accentuăm din nou că pentru ultima perioadă de timp Dumnezeu a dat o făgăduință deosebită. Așa cum pentru prima perioadă de timp a fost dată o astfel de făgăduință, la fel este și pentru ultima perioadă. Noi Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru din toată inima că am aflat aceasta și că o putem crede.

Noi nu judecăm pe nimeni și purtăm o durere foarte, foarte mare. În anul 1964 am predicat în Roma și am fost împreună cu David DuPlessis, „domnul penticost”, care era cel mai renumit penticostal de pe pământ din perioada anilor '40-'60. El fusese invitat ca observator la

cel de-al Doilea Consiliu al Vaticanului. Noi doi am fost cazați în același apartament, în Roma, la John McTurner și am călătorit în același autocar în Vatican. El s-a dus în stânga, eu m-am dus în dreapta. Eu am văzut Vaticanul de câteva ori, am văzut tot ce era de văzut și toate bogățiile de acolo. Dar ceea ce am vrut să spun este că eu l-am întâlnit pe acest bărbat de prima dată în anul 1949 în Hamburg unde a dat mărturie despre William Branham. Fratele său a fost traducătorul fratelui Branham în adunările din Africa de Sud, din engleză în afrikaans. Acest bărbat a dat mărturie și mi-a spus personal cum el și-a pus mâinile sale pe cardinalul Bea pentru primirea botezului cu Duhul Sfânt și s-a rugat pentru el. În anul 1964 în Vatican a izbucnit mișcarea carismatică și acolo a început. Eu nu sunt de curând în dezvoltările care se petrec în timpul nostru. Din anul 1949 am trăit personal toate aceste lucruri, atât cât a fost posibil.

Scumpi frați și surori, să înțelegem că Dumnezeu a făcut o alegere la care noi n-am contribuit cu nimic. Dar Dumnezeu a știut deja înaintea întemeierii lumii cum ne vom decide – noi, în timpul vieții noastre – și de aceea El a putut scrie numele nostru în Cartea Vieții Mielului, înaintea întemeierii lumii.

Scumpi frați și surori, dacă noi observăm întreaga dezvoltare din timpul nostru, îi vedem pe toți cei 348 de reprezentanți ai bisericilor de pe toate continentele care se adună în Geneva. Și, desigur, următorul următorul pas este că ei vor merge în Vatican și vor fi prezenți acolo. Dar pentru noi care credem din inimă este valabilă chemarea afară: *„Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat”*. Încă mai este scris în Ioan 17:23: *„Tată, Tu în Mine și Eu în ei, pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una”*. Nu una în religii! Ci să fim una în Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul și nostru. Prin aceasta recunoaștem ce înseamnă nu doar să trăiești o carismatică sau o ungere. Ci prin Duhul lui Dumnezeu să fii învățat, așa cum a spus Domnul nostru: *„Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul”* (Ioan 16:13).

Acum, înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos, ultimul mesaj este lucrul cel mai important. Noi credem din toată inima că Dumnezeu a condus și a călăuzit lucrurile așa că acum întreaga lume este înștiințată de ultimul mesaj. Iar noi, scumpi frați, așa cum am citit acest lucru din 1 Petru, să ne încingem coapsele minții noastre pentru că timpul este aproape. Acest lucru îl vom accentua încă o dată, așa cum este scris aici în Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea trebuie să citești ce este scris înainte ca să ai legătura. De fapt, nu mai trebuie să spui absolut nimic la aceasta, ci doar trebuie s-o citești încă o dată. Este un Cuvânt pentru timpul nostru, pentru tine și pentru mine, este o cerință ca să ne dedicăm viața noastră Domnului, pe deplin.

Scumpi frați și surori, îmi este pe inimă să ne adunăm împreună cu o așteptare mare. Nu doar ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu, ci să-L trăim pe Dumnezeu personal. Cu toată inima noastră să fim în temă, să fim mulțumitori că am primit trecere înaintea lui Dumnezeu, să fim mulțumitori că am recunoscut timpul și ceasul și le putem încadra, să fim mulțumitori că am recunoscut și primit mesajul și pe mesager și că avem parte de ceea ce face Dumnezeu acum în prezent.

Amintim și acest lucru. De la început toate popoarele și toate limbile au fost incluse în planul de mântuire. Voi toți cunoașteți Cuvântul din Ioan 4:22 unde Domnul nostru i-a spus femeii samaritence că: „*Mântuirea vine de la iudei*”. Dacă ne gândim la adunările carismatice din Israel știm că tema lor principală este că: „*Mântuirea vine de la iudei*”. Dar tema principală la Dumnezeu este că *Mântuirea vine de la Dumnezeu*. Mântuirea a venit la iudei, iar de la iudei a venit la Neamuri. După aceea, de la Neamuri se va întoarce înapoi la iudei. Dar Mântuirea vine de la Domnul. În Ziua Mântuirii Dumnezeu ne-a ajutat.

Scumpi frați și surori, încadrarea biblică divină este foarte importantă. Toate lucrurile trebuie așezate în contextul lor potrivit și accentuate în așa fel ca Dumnezeu să poată intra în dreptul Său. Tocmai în acest context, Domnul nostru a spus: „*Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim...Dar vine ceasul, și acum a și venit, când*

închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr” (Ioan 4:21, 23). Acest timp a început cu revărsarea Duhului Sfânt, când Dumnezeu a luat locuință în noi. Dumnezeu locuiește în noi. Nu doar născuți din nou la o nădejde vie, ci Dumnezeu a luat locuință în noi, așa cum am citit în 1 Petru 1.

Este puternic cum aici Domnul ne-a adresat acest Cuvânt. Aici suntem încă o dată avertizați: „*De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre duhovnicești, fiți treji și puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos*” (1 Pet. 1:13). Noi toți trebuie să citim aceste cuvinte încă o dată și să le luăm la inimă, știind că Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Frații noștri de la început au fost folosiți de Dumnezeu ca să ne spună aceste lucruri, ceea ce noi, acum la sfârșitul timpului de har, trebuie să vestim și dăm mai departe.

Să facem un cuprins. Călătoria prin tot Israelul a fost o dorință a inimii mele. Noi binecuvântăm Israelul din adâncul inimii noastre și a sufletului nostru. Ne rugăm și pentru Netanyahu și conducerea Israelului. Dorim ca Domnul Dumnezeu Israelului să facă încheierea cu poporul Său.

Sincer spus, pentru mine totul durează cam mult. Eu mi-aș fi dorit ca Domnul să fi făcut încheierea în decursul anilor trecuți. Dar se pare că ultimul n-a fost încă chemat afară. Atunci când ultimul din toate popoarele și din toate limbile va fi chemat afară atunci ușa se va închide, trâmbița va răsună și Domnul va reveni pentru a ne lua Acasă. Și despre aceasta am vorbit în Israel. Noi am citit din Ezech. cap. 47, 48, că din Templu va țâșni un izvor care va curge până în Marea Moartă la Ein Gedi. Prorocul a trebuit să măsoare apa, mai întâi până la glezne, apoi până la genunchi, apoi până la șolduri, apoi mai sus. Și pe ambele maluri ale râului erau pomi roditori care dădeau roade noi în fiecare lună. Așa va fi când Dumnezeu va înlătura dauna cu Israelul. Am descris și tratat lucrurile cum sunt scrise în Apoc. 22. Pe ambele maluri ale râului sunt pomi roditori care vor da rod în fiecare lună. Când Dumnezeu va înlătura dauna, când totul se va întoarce în ordinea divină atunci roada va fi găsită și în viața ta și a mea. Atunci Dumnezeu își va confirma Cuvântul, atunci Duhul Sfânt va face

Cuvântul viu și noi toți vom trăi că, Cuvântul nu se va întoarce gol înapoi, ci va împlini scopul pentru care a fost trimis. Atotputernicul Dumnezeu Îi aducem mulțumire că trăim acum, că pentru noi fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este o realitate, și știm unde aparține, când se împlinește și în ce context trebuie aduse lucrurile.

Dragi frați și surori, dacă spunem aceasta atunci nu vorbim de noi, ci vorbim de Domnul. Este adevărat că niciodată înainte Dumnezeu n-a descoperit totul atât de profund, atât de clar și adevărat în toate domeniile așa ca în timpul nostru. Noi am intrat în Locul preasfânt, chivotul legământului este deschis, Cuvântul este descoperit și noi credem din toată inima că Domnul Își va încheia lucrarea Lui cu noi care suntem pregătiți, noi care ne-am încins coapsele minții noastre și ne punem nădejdea în harul care ne va fi adus la arătarea lui Isus Hristos. Așa este scris și în Apoc. 1:1: „*Descoperirea lui Isus Hristos pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând*”. Descoperirea lui Isus Hristos este lucrul cel mai puternic, cel mai copleșitor, cel mai prețios lucru pe care Dumnezeu ni l-a dăruit. Nu o altă persoană. Ci însuși Dumnezeu ca Tată descoperit în Fiul ne-a acceptat și ne-a primit ca fii și fiice ale Lui prin puterea răscumpărării isprăvite. Este o realitate divină. Pe cât de sigur Fiul lui Dumnezeu Și-a vărsat Sângele și Și-a dat viața, pe atât de sigur noi suntem răscumpești, suntem iertați, suntem înfiați ca fii și fiice ale lui Dumnezeu și avem viața veșnică, prin har. Lui, scumpului nostru Domn, Îi aducem cinstea și mulțumirea acum și în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm și să cântăm cântarea „Așa cum sunt la Tine vin”. Dragi frați și surori, permiteți-mi să vă întreb: puteți voi crede ultimul mesaj? Atunci spuneți „Amin”. Amin. Aleluia!

Cum vedeți, eu sunt epuizat, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu se va întoarce gol înapoi, ci în inimile mulțumitoare își va atinge scopul pentru care a fost trimis. Noi ne-am pus încrederea în Domnul. Este scris că niciunul care și-a pus încrederea în Domnul nu va rămâne de rușine. Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți. Cu adevărat noi dorim să ne rededicăm viața noastră Domnului. În liniște, acasă, noi vom mai

citi încă o dată capitolul pe care fratele Baumgartner l-a citit la început și Îi vom mulțumi Domnului. De asemenea și toate celelalte versete biblice unde este spus că Dumnezeu ne-a hotărât de la început pe noi cei dintre Neamuri ca să avem parte de ceea ce a hotărât El în planul Său de mântuire. O, ce mare har, ce privilegiu să trăiești acum, să ai ochii unși și mintea deschisă pentru Scripturi și să vezi Scriptura în împlinirea ei în toate domeniile!

Dragii mei frați și surori, și cântările noastre trebuie cântate cu mai multă viață. Nu așa lălăite, ci din inimă să-I mulțumim și din nou Domnului că astăzi suntem aici ca să ne aducem aminte de Cincizecime, să ne aducem aminte de ceea ce s-a întâmplat atunci. Ca sărbătoare, Cincizecimea a fost amintită acum o săptămână. Dar aceeași trăire mântuitoare care a avut loc acum două mii de ani, astăzi, este același lucru pentru noi, este același Duh Sfânt care coboară peste gloata răscumpărată prin Sânge. Acasă mai puteți reciti și Fapte 2. Atunci când a avut loc revărsarea Duhului Sfânt erau adunați din toate popoarele și au fost prezenți și arabi.

Dragii mei frați și surori, noi o vedem împlinit în fața ochilor noștri. Pe cât de sigur este vestit ultimul mesaj prin intermediul celor șaptezeci și două de posturi de televiziune în toate popoarele arabe, pe atât de sigur va chema Dumnezeu afară și se va întâmpla că Duhul lui Dumnezeu va fi turnat pe întregul pământ peste toți aceia care cred mesajul, peste întreaga gloată răscumpărată prin Sânge. Dumnezeu S-a îngrijit de tot. Lui Îi aducem slava, cinstea, mulțumirea și mărirea pentru ceea ce a făcut. Lăudat și cinstit ești Tu Doamne Dumnezeul nostru. În timp ce ne ținem capetele plecate în rugăciune, dacă avem cereri pentru rugăciune pe care I le putem aduce Domnului atunci ridicați scurt mâna. Da, peste tot sunt mâini ridicate.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, noi toți trecem prin încercări, necazuri, boli și felurite probleme. Dar Tu ai dat făgăduința că vei fi cu noi dacă vom trece prin ape sau prin foc. Tu ai dat făgăduința că vei fi cu noi, că nu ne vei părăsi și nu ne vei uita.

Iubite Domn, binecuvântează-i pe toți cei ce sunt mai în vârstă, pe toți care au nevoie de îngrijire. Binecuvântează-i pe toți cei înaintați

în vârstă, pe tineri și bătrâni. Astăzi dăruiește și descoperă că noi n-am auzit doar Cuvântul Tău, ci Tu ești prezent să-Ți confirmi Cuvântul în viețile noastre.

Iubite Domn, fie ca ceea ce este scris în Lc. 4 de la ver. 17 să se împlinească în Numele Domnului: „...*Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsăți*”.

Mare Dumnezeu, astăzi Tu ești Același și Îți confirmi Cuvântul Tău scump și sfânt. Aleluia! Amin. Doamne binecuvântează-ne acum. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin. Domnul Își va binecuvânta Cuvântul și va împlini scopul pentru care a fost trimis. Rămâneți în harul Domnului. Amin.